



Arrest

nr. 43 702 van 21 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 mei 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de terugdrijving van 17 mei 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2010 om 19 uur .

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE - VANNESTE die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is op 17 mei 2010 per vliegtuig vanuit Angola naar België gekomen. Hij is in het bezit van een Angolees paspoort met een Schengenvisum (type C), afgeleverd door de Franse ambassade te Luanda, voor een verblijf van 30 dagen.

Aan verzoeker worden een beslissing tot teruggrijping en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats betekend.

1.2. De motivering van de thans bestreden beslissing tot teruggrijping, gesteund op artikel 3, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), is als volgt:

“Op 17-05-2010 om 07.15 uur is bij grensdoorlaatpost (...) door ondergetekende (...) de heer/mevrouw J.B. (...)

geboren op 02.09.1962 te Damba geslacht (m/v) Mannelijk

nationaliteit Angola woonachtig te (...)

houder/houdster van document nationaal paspoort van Angola nummer (...)

afgegeven te Luanda d.d. 04.06.2004

houder/houdster van visum nr. (...) type C afgegeven door Franse ambassade in Angola

geldig van 16.05.2010 tot 30.08.2010

voor de duur van 30 dagen, met het oog op (...)

komend uit Luanda met SN 359 (gebruikte vervoermiddel vermelden, en bv. Vluchtnummer), in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen:

(...)

(E) Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3^o)

Het (de) volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Betrokkene is in het bezit van een doorreisticket naar Parijs (Frankrijk) alwaar hij voor toeristische doeleinden wil verblijven. Hij verklaart vanuit Parijs door te reizen naar Duitsland om aldaar voertuigen aan te kopen. Voor zijn toeristische motieven in Frankrijk beschikt betrokkene over geen enkel document (stadsplannetjes, folder, brochures, geboekte rondreis) en heeft hij geen enkele notie met betrekking tot bezienswaardigheden dewelke dit kunnen staven. Betrokkene beschikt eveneens over geen enkel document (contactgegevens handelaars) hetwelke dit kan staven. Tevens beschikt betrokkene niet over een vervoersbewijs vanuit Frankrijk naar Duitsland en heeft hij ook geen hotelreservatie voor Duitsland.

(...)”

1.3. De teruggrijping is bepaald op 23 mei 2010 om 10.50 uur.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Met toepassing van de artikelen 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en 43, §1 PR RvV kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

2.2. Verzoeker omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat volgens hem voortvloeit uit de bestreden beslissing als volgt:

“Dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengt, doordat verzoeker niet meer in staat zal zijn Parijs te bezoeken en zijn voertuigen aan te kopen in Duitsland en in Brussel in het bijzijn van zijn familie(...) aan de huidige lage koers van de euro/tegenover de dollar, gelet op de uiterst beperkt duur van zijn visum geldig voor slechts 1 maand, waarvan MINSTENS 5 dagen reeds verstreken zijn/zullen zijn, bij de indiening van huidig verzoekschrift, wat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.

Bovendien zou de uitvoering van de bestreden beslissing naast psychologische, ook onherstelbare financiële en commerciële schade teweegbrengen, wat ook een bijkomende moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.

Dat verzoeker bovendien mogelijk ernstige en blijvende psychische schade zou kunnen lijden doordat hij zonder zijn wil werd vastgehouden, wat ongetwijfeld een een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.”

Een loutere verstoring van vakantieplannen kan niet worden aangezien als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (RvS 19 december 2003, nr. 126.668). Het louter financieel en commercieel nadeel dat verzoeker doet gelden is niet moeilijk te herstellen, ook al is het thans moeilijk te begroten (RvS 22 februari 2007, nr. 168.116). Het psychologisch nadeel kan met een nietigverklaring van de bestreden beslissing en/of met een morele schadevergoeding worden rechtgezet en is derhalve evenmin moeilijk te herstellen (RvS 30 maart 2006, nr. 157.174).

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en 43, §1 PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

F. HOFFER